

HELECO *organo de Heleco*

Evoluo de Heleco

Astura Esperanta Asocio

Ĉi tie ni pritraktas nur la gijonan kolekton de **HELECO**, flankenlasante la fakton ke sama titolo havis iam la bulteno eldonita de la E-grupo **La Verda Kolombejo** de El Entrego.

Ekde ĝia ekapero, en la jaro 1976, ĝis la nuntempo, la revuo **HELECO**, presorgano de la esperantista organizaĵo de Gijón, estis objekto de multaj kaj grandaj ŝanĝoj. La fakto ke unue ĝi estis presorgano de la **Esperantista Grupo Jovellanos** kaj poste de **Astura Esperanta Asocio**, ne estis grava ŝanĝo por la revuo ĉar ambaŭ organizaĵoj estis la sama, kiu ŝanĝis sian nomon. Jam ni menciis en la antaŭaj ĉapitroj kelkaj ŝanĝoj kiujn la revuo ricevis en la frontpaĝa titolo. Kaj ĝis la 70a numero, kiu informas pri la **Tria Astura Kongreso de Esperanto**, **HELECO** iomete kreskiĝis en kio rilatas al la nombro da paĝoj. La numero 70a havis 20 paĝojn, pli ol ĉiuj antaŭaj numeroj. En la sekvintaj numeroj pli kreskiĝis la paĝnombro, sed la ŝanĝoj kiujn ricevis de tiam la revuo havis alian karakteron kaj rilatis al gravaj zorgoj.

La startpunkto de tiu ŝanĝo-procezo estis, precize, la **Tria Astura Kongreso de Esperanto**. En tiu kongresa laborsesio, en kiu oni pritemis la problemaron de la E-movado, la informo de **AEA** estis tre akre kritika kontraŭ la propra bulteno de la asocio. Temante pri ĝi, la informo konkrete diras:

La eldonado de nia revuo eblas ĉefe dank' al la helpo de la Katedro "Jovellanos" pri Universitata Disvastigo, en kies sidejo troviĝas la ejo de nia Esperanto-Grupo kaj okazas nun ĉi tiu kongreso. Nia tasko estas verki la artikolojn, akcepti la kunlaboraĵojn kaj komposti la fotokopiendajn foliojn. Ĉi tiu laboro estus daŭriginda se la rezulto estus bonkvalita publikigaĵo utila por nia E-Movado. Tamen niaj gelegantoj bone scias ke ne estas tia la kazo de nia HELECO. Ĝi kontribuas neniom al la disvastigo de la Internacia lingvo kaj al la prestiĝo de nia Movado. Ĝia sola utilo estas la esprimo de la agado kaj la ekzistado mem de nia urba E-asocio. Debati pri la konveneco aŭ ne de la daŭrigo de tiu eldonado estas alia celo de la kongreso kaj konkrete de ĉi tiu kunsido.

En la debato kiu sekvis pri tiu temo, la ĝenerala opinio de la kunvenantoj estis ke ĝi prefere estu daŭrigata. La kvalito de ties enhavo devas esti pli-

bonigata, kaj ankaŭ ĝia ekstera, –presa– aspekto, kaj profiti la fakton ke la Katedro “Jovellanos” helpas nin en ĝia eldonado. Krome ĝi utilas por registri kaj reliefigi la agadon de nia grupo. Resumante ĉies opiniojn pri tiu temo, la **HEF**-Prezidanto, Antonio Alonso Núñez, diris: “Prefere konservi la revuon, eĉ en ĝia nuna formo, ol nenio”. Sed li aldonis sugestojn, unue pri la enhavo de la revuo, pri kiu li diris ke la eldonado devus esti dulingva... por plifaciligi la aliron al ne-esperantista publiko, kiu konstituas la terenon de nia disvastigo. La enhavo, kompreneble, devus temi pri gravaj informoj.

Akceptinte tiun proponon, la 71a numero jam estis du-lingva: Esperanta kaj hispanlingva. Tamen oni devas diri ke ĝi ne aperis ĝis la fino de la jaro 1991 kaj krome ne havis pli ol 18 paĝoj. Sed la pres-kvalito iom pliboniĝis. Ni jam diris ke ekde la 65a numero la revuo estis ellaborita tute per komputilo. Sed la presado de la kliŝoj estis farita per matrica presilo. Nu, la 71a numero havis kelkajn foliojn –ne ĉiuj– por kiuj oni uzis laser-presilon. Tiam ni ne disponis je tiu ilo, sed afable presis tiujn paĝojn Miguel Gutiérrez Adúriz per sia komputilo. La sistemo iome estis ĝeniga ĉar ni devis sendi al li la presigendan materialon, surgravuritan sur disketoj, per la ordinara poŝto –ĉar tiam ankoraŭ ne estis ĉe ni Interreto– kaj li sendadis al ni per la sama medio la presigitajn foliojn por ties multobligado ĉe la Katedro Jovellanos.

En la jaro 1992 estis eldonita neniun numero de **HELECO**. La numero 72a aperis fine de la jaro 1993, sed ĝi havis 38 paĝojn, kaj ĉiuj ili, escepte la frontpaĝo, estis bele skribitaj per la leserpresilo de samideano Adúriz kiu, krome, devis trakti niajn skribaĵojn per teksto-programo por la presado.

El la du-lingva **HELECO** ni presis pli da ekzempleroj ĉar estis destinita al pli ampleksa publiko ol antaŭe. Kiam ĝi estis nur esperant-lingva, ni presadis nur kelkdekon da ekzempleroj, por la membroj de la E-grupo kaj por iuj E-grupoj landaj kaj malmultaj eksterlandaj. Sed la du-lingveco estis precize por alveni al ne-esperantista publiko. Ni sendadis la revuon, krom al la antaŭaj kutimaj ricevantoj, ankaŭ al publikaj bibliotekoj, mezlernejoj, gimnazioj, civitanaj asocioj, sindikatoj, poli-